

Sygn. I C 109/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 października 2018 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR del. Joanna Krzyżanowska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Beata Cichosz

po rozpoznaniu w dniu 15 października 2018 r. w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa Związku (...) z siedzibą w W.

przeciwko P. N.

o ochronę praw autorskich

1. zasądza od P. N. na rzecz Związku (...) z siedzibą w W. kwotę 1.004,58 zł (jeden tysiąc złotych cztery złote 58/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwot :

- 111,62 zł (sto jedenaście złotych 62/100) od dnia 22 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;

- 111,62 zł (sto jedenaście złotych 62/100) od dnia 22 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty;

- 111,62 zł (sto jedenaście złotych 62/100) od dnia 21 lipca 2016 r. do dnia zapłaty;

- 111,62 zł (sto jedenaście złotych 62/100) od dnia 25 października 2016 r. do dnia zapłaty;

- 111,62 zł (sto jedenaście złotych 62/100) od dnia 22 lutego 2017 r. do dnia zapłaty;

- 111,62 zł (sto jedenaście złotych 62/100) od dnia 24 października 2017 r. do dnia zapłaty;

- 111,62 zł (sto jedenaście złotych 62/100) od dnia 22 stycznia 2018 r. do dnia zapłaty;

2. zasądza od pozwanego P. N. na rzecz Związku (...) z siedzibą w W. kwotę 788 zł (siedemset osiemdziesiąt osiem złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Na oryginale właściwy podpis.

Sygn. akt I C 109/18

UZASADNIENIE

Powód – Związek (...) wniósł przeciwko P. N. pozew o zapłatę kwoty 1004,58 zł tytułem należności wynikających z umowy z dnia 2 października 2014 r. w sprawie określenia wysokości oraz warunków płatności wynagrodzenia z tytułu korzystania przez pozwanego z praw reprezentowanych przez powoda.

Pozwany – P. N. wniósł o oddalenie powództwa w całości podnosząc przy tym, że nie zawierał umowy z dnia 2 października 2014 r. ani nie upoważniał nikogo do spisania takiej umowy. Ponadto nie używa, jak twierdzi żadnego odbiornika na stacji paliw w M..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 2 października 2014 r. Firma Handlowo – Usługowa (...) z siedzibą w C. reprezentowana przez A. M. zawarła ze Związkiem (...) umowę, przedmiotem której było określenie wysokości oraz warunków płatności wynagrodzenia z tytułu korzystania przez Firmę Handlowo – Usługową (...) z siedzibą w C. z praw reprezentowanych przez Związek (...).

(dowód: umowa z dnia 2 października 2014 r. - k. 13 – 14)

A. M., która podpisała w imieniu właściciela zarówno umowę jak i załącznik, została upoważniona do zawarcia umowy ze Związkiem (...) od Firmy Handlowo – Usługowej (...).

(dowód: upoważnienie – k. 57)

P. N. uiszczal należności ustalone w umowie od chwili jej zawarcia do 30 września 2015 r., po czym zaprzestał płacenia.

(bezsporne)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo jest zasadne.

Żądanie powoda oparte zostało na zawartej przez strony umowie. Zgodnie z umową pozwany obowiązany był uiszczać comiesięczne należności w wysokości 30,25 zł na podstawie wystawianych co kwartał faktur.

Załączone do pozwu faktury są zgodne z treścią zawartej przez strony umowy.

Pozwany podniósł w niniejszej sprawie jedynie dwa zarzuty: stwierdził, że nie zawierał umowy i nie upoważnił nikogo do jej zawarcia oraz że nie używa i nie używał żadnego odbiornika na stacji paliw w M..

Odnośnie pierwszego zarzutu – powód przedstawił upoważnienie udzielone przez P. N. A. M. do podpisania w jego imieniu umowy z powodem. Dokumentu tego pozwany nie kwestionował, a że nie budził on także wątpliwości sądu należało uznać, mógł być podstawą zawarcia ważnej umowy.

Drugi argument nie został przez pozwanego wyjaśniony. Skoro bowiem pozwany wystawił upoważnienie do zawarcia umowy ze Związkiem (...), to najwyraźniej jego wolą było taką umowę zawrzeć. Nie jest zrozumiałe dlaczego P. N. miałyby zawierać umowę w sytuacji, gdy na stacji paliw w M. nie byłoby żadnego odbiornika. Fakt posiadania odbiornika na tej stacji potwierdza także treść załącznika do umowy, z którego wynika, że korzysta się tam z radia i odtwarzacza CD.

Pozwany nie zaferował żadnego dowodu przeciwnego.

Wobec wykazania przez powoda wszystkich faktów, na których oparł on umowę i braku jakichkolwiek dowodów przeciwnych powództwo zostało uznane za zasadne.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 kpc mając na względzie zasadę odpowiedzialności za wynik procesu. Na zasądzone koszty złożyła się – opłata od pozwu – 51 zł, wynagrodzenie pełnomocnika – 720 zł, zwrot opłaty skarbowej od pełnomocnictwa – 17 zł.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 6 kc a contrario, należało orzec jak w sentencji.

Na oryginale właściwy podpis.